

РЕШЕНИЕ

№ 1122

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11697** по описа за **2023** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „Инса Логистик“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [община], представлявано от управителя Г. С., против Решение №4837/26.10. 2023 г. по нахд № 10239/2023 г. на СРС, НО, 104 – ти състав, с което на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 вр. с чл. 58д, т. 4 от ЗАНН е потвърден електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ към Министерство на регионалното развитие и благоустройството.

С електронния фиш на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата, на основание чл. 187а, ал.2, т. 3 във вр. с ал. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от Закона за движението по пътищата.

С касационната жалба по подробно изложените в нея съображения се иска отмяна на съдебното решение като неправилно и необосновано, поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът, чрез юрисконсулт Г., в писмен отговор на касационната жалба и в хода по същество на делото, прави искане за отхвърляне на касационната жалба като

неоснователна и недоказана. Претендира разноски.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и следва да се потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд София - град, X – ти касационен съства, след като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, счита, че жалбата е допустима, а разгледана по същество е основателна.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е приел за установено, че на 05. 06. 2021 г. в 07:30 часа товарен автомобил „МАН ТГС“, рег. [рег.номер на МПС] с технически допустима максимална маса 42000, брой оси 4, екологична категория ЕВРО 6D, без ремарке се движи на територията на [община] по път А – 6 към 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал.1, т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта и или валидна ТОЛ декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А- 6 км 50+427.

От правна страна съдът е приел, че няма допуснати процесуални нарушения в административно-наказателното производство относно липса на реквизити на електронния фиш, нарушението е установено по несъмнен начин, при определяне на административното наказание са спазени изискванията на чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН и целите по чл. 12 от ЗАНН, спазени са давностните срокове, поради което електронният фиш е потвърден изцяло като законосъобразен, издаден по форма и ред, предвидени в закона.

Настоящата инстанция не споделя правните изводи на СРС.

Отговорността на касатора е ангажирана за нарушение на чл. 102, ал. 2 вр. чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, който предвижда наказание за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, съгласно който се заплаща такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3; заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък, като изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси; таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно чл. 187а ЗДвП, при установяване на нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му, а в случаите, в които в свидетелството за регистрация на пътното превозно средство е вписан ползвател - от ползвателя, освен ако бъде установено, че пътното превозно средство е управлявано от трето лице. Нормата на чл.187а ал.2 от ЗДвП разпорежда, че ако собственикът на пътното превозно средство е юридическо

лице или едноличен търговец, за допускане движението на пътното превозно средство, без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, на собственика се налага имуществена санкция, както следва:

1. по чл. 179, ал. 3 - в размер 300 лв.;
2. по чл. 179, ал. 3а - в размер 1800 лв.;
3. по чл. 179, ал. 3б - в размер 2500 лв., каквато именно е била наложена на дружество.

Касационната инстанция счита, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение, е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е ал. 1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал. 1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3-3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин разпоредбата на чл. 189 ж, ал. 1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредби предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи.

За нарушението по чл. 178 ал. 3б от ЗДвП не е предвидено издаването на електронни фишове. Като е стигнал до правни изводи, различни от изложените, СРС е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени издадения електронен фиш.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4837/26.10. 2023 г. по нахд № 10239/2023 г. на СРС, НО, 104 – ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ електронен фиш № [ЕГН] на Агенция „Пътна инфраструктура“ към Министерство на регионалното развитие и благоустройството, с който на „Инса Логистик“ ЕООД, със седалище и адрес на управление [населено място], [община], представлявано от Г. Я. С. е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл. 102, ал. 2 от Закона за движението по пътищата, на основание чл. 187а, ал.2, т. 3 във вр. с ал. 3 във вр. с чл. 179, ал.3б от Закона за движението по пътищата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.